

Dnes varí Katka

Ako sa varí rubrika

Tak som si teda navarila. Vravím si, kým čakám až zovrie prvá veta našej novej rubriky. Náš vedúci, (nemá rád, ak ho tak voláme) Janko Račko, sa nás minule pýtal, čím by sme ešte obohatili náš skromný klubový časopis. Nech to nie je len o tom, že sme kdesi boli, bolo nám dobre a Vy by ste nám mali závidieť. Tak sme tuho premýšľali. Hneď mi, samozrejme z čistej recesie, napadlo, že by som si určite zgustla na takej kuchárskej a záhradkárskej rubrike. Viete, taká tá poézia kuchyne, vôňa záhrady. Je jasné, že mi neprešla ani jedna. Aj keď, vedúci síce o tom ešte nevie, ale chystám pre Vás recept na božský zákusok. Ako inak, bude zveršovaný!

A tak asi na piaty pokus prešla výberom práve táto stránka. Dnes píšem jej pilotnú časť, tak preto len tak táram pomedzi riadky. Vždy na poslednej strane sa budete stretávať so všetkým, čo nás za pár dní postretlo. Nech už to bude niečo veselé, smutné, nevšedné i bežné, bude to stále svojský pohľad na náš svet. Vždy sem napíše niekto iný z nášho klubu. Som si istá, že nás spoznáte trochu viac a z celkom inej stránky.

Cez hlavu mi denne prejde veľmi veľa myšlienok. Ale zakorenia sa len niektoré. Našťastie. Tie tam potom sedia a stále do mňa tpeplivo vrtajú, až kým ich niekam nepresadím. Akurát ešte teraz neviem, ktorá z nich by sa tu medzi nami ujala. Totiž, ja Vás vôbec nepoznám. Netuším, akých čitateľov má náš časopis. Teda okrem tých klubových. Ste hlbaví a vážni? Tak to potom budem mať pre dnešok smolu. Tiež tak radi šibalsky žmurkáte? Čítate nás? Tak nám napíšte, nech vieme, čo ste zač. Možno si kvôli Vám v klube zriadime aj listáreň.

No nevravela som Vám na začiatku, že rada varím? Napríklad omáčky. Nebola sem-tam hrudkovitá? Ženy vedia byť niekedy veľmi tvrdohlavé. Ale to už asi viete. Tak sa tešte. Nabudúce Vám napíše niekto iný. Kým zas prídem na rad, už tu bude jar. Hm. Navarím niečo poetické.

Katka Maliková

Medúza - literárna revue Bardejovského literárneho klubu. Redakčná rada: Ján Račko, Lýdia Sobeková, Ján Šoltés, Katarína Maliková, Kresby a foto: Zuzana Vozárová (Tristes). E-mail: b.l.k@centrum.sk Výtlačok je nepredajný!



Medúza



Literárna revue Bardejovského literárneho klubu - 01/2009

Hľadanie Medúzy



&



by **Zuzana Vozárová**



Mathej Thomka

(nar. 26.10.1977 v Martine)

Prezident Mädokýša, šéfredaktor literárnej revue Mädokýš, bývalý učiteľ slovenského jazyka, zemepisu, dejepisu a telesnej výchovy. Začínajúci prozaik, skončený poet. Chronický účastník literárnych súťaží, autor niekoľkých tvorivých prozaických i poetických diel na Slovensku i v Čechách. Ortodoxný nepič a nevodič, docent hraškologie. A keďže je toto môj prvý rozhovor, ktorý nie je na kameru alebo mikrofón, už viac asi o sebe neviem.

1. Ako si spomínaš na svoju prvú literárnu tvorbu?

M.T: Keďže som mal na polroku v prvej triede dvojku z písania, vytvorilo to vo mne pisateľský blok. Ale na druhej strane môj nebohý dedko bol novinár i poviedkár, rozhodol som sa - na just - ísť v jeho stopách. Za pomoci mojej babky sa mi to i podarilo a moja prvá poviedka - volala sa Maško a bola o zabíjačke - získala 3. miesto na celoslovenskej súťaži Literárny Kežmarok. Mal som 9 rokov.

2. Čo ťa viedlo k založeniu literárneho klubu Mädokýš?

M.T.: Dá sa povedať, že vyhnanie z predchádzajúceho klubu. Ale nie je to celkom pravda, lebo názov Mädokýš tu bol skôr ako rozdelenie klubu v Martine. A možno som bol len spoluvorcom jeho smerovania spolu s Jankom Cígerom. To som sa, ale z otázky vykrútil, čo?

3. Ako vnímaš súčasnú literárnu tvorbu mladých, resp. začínajúcich autorov a prácu na Literárnych dielnach?

M.T: Koľko mám strán na odpoveď? No v skratke. Na Slovensku máme niekoľko výrazných mladých autorov, ktorí sú na omnoho vyššej úrovni ako tí „renomovaní.“ No a potom je tu veľká

skupina tých, ktorí chcú, ale nemajú ten dar tak rozvinutí. A práve pre tých tu sú tvorivé dielne, aby im odkryli niektoré skryté chodníčky literatúry.

4. Čo by si poradil začínajúcim autorom?

M.T: Ťažko mi radiť. Sám začínam. Už desať rokov? No, kto nemá talent, nech nepíše, kto má výrazný talent, nech len píše, ak má čitateľov. A my ostatní musíme veľa čítať, byť pozorní k textu, viac o ňom rozmýšľať, hľadať hlbšie súvislosti a študovať tajomstvá a kúzla literatúry.

5. Aké knihy momentálne čítaš?

M.T: Priznám sa a je mi z toho ťažko, čítam pre svoju potrebu málo. Naposledy Zafón, Murakami, Gaiman, momentálne Rushdie a pár knížiek poézie. A obrovské množstvo prác mladých autorov.

6. Mathej Thomka vlastnými slovami:

M.T: Je ten, ktorý vám práve zadáva úlohu do Medúzy č. 2 a vy ste v tomto momente skutočne rozhodnutí, že ju splníte a odošlete Jankovi Račkovi. Napíš mikropoviedku alebo báseň do 200 slov, resp. 14 veršov, v ktorej budeš vystupovať ako hlavný hrdina a budeš sa správať úplne odlišne ako v živote. Názov je *Na hrane* a poviedka sa začína uprostred križovatky. Pozor na počet slov!!!

V rytme básne počujeme tlkot jej srdca

V literárnych umeleckých dielach, a to vrátane prózy, upútava našu pozornosť zvuková vrstva, ktorá vytvára integrálnu súčasť estetického účinku. Platí to predovšetkým pri poézii, ktorá je svojou podstatou organizáciou zvukového systému jazyka.

Pri analýze zvukových účinkov musíme mať na mysli dva princípy, na ktoré sa aj napriek ich dôležitosti často zabúda. Musíme rozlišovať medzi *vykonaním* a *zvukovým vzorcom*.

Ak nahlas čítame literárne dielo, je to vykonanie, teda realizácia vzorca. Pri každej realizácii môžeme vzorcovi čosi pridať individuálne, čo ho môže skresliť alebo dokonca celkom vynechať. Práve preto skutočná vedecká rytmika a metrika nemôžu byť založené iba na skúmaní individuálnych vykonaní, t.j. recitácii. Ale chybný je aj druhý všeobecne prijímaný predpoklad, že by sme mali zvuk analyzovať úplne oddelene od významu. Iba samotný zvuk môže mať len malý alebo dokonca žiadny estetický účinok.

Aj analýza mnohých prác začínajúcich autorov potvrdzuje, že sa musia viac venovať problematike rytmu. Všetci sme sa už v škole učili, že hudobný rytmus je daný taktom a v poézii taktu zodpovedá stopa - najmenšia rytmická jednotka. Nebudem sa vracat' k známym veciam, akými

sú základné rytmy v našej poézii, teda trochejský, jambický a daktyl. Musím však zdôrazniť, že najmä spočiatku sa treba naučiť prísne dodržiavať princípy zvukového vzorca. Ak začneme báseň písať v jednom rytme, nemôžeme v ďalšom verši použiť iný rytmus. Je to podobné ako keby tu istú skladbu sme chceli tancovať chvíľu ako valčík a chvíľu ako sambu. Tak ako športovec, ani básnik sa nezaobíde bez sústavného tvrdého tréningu. Robte si domáce cvičenia. To ešte nebude poézia, ale je to technická príprava potrebná pre vznik skutočnej poézie. Kto chce písať dobrú poéziu, musí mať v malíčku tajomstvá poézie. O konkrétnych príkladoch z tvorby autorov si pohovoríme v literárnom klube. Preto na záver iba konštatovanie, že v rytme básne počujeme tlkot jej srdca. Rytmus jej vdychuje život, pomáha vytvárať atmosféru, vnucuje ju čitateľovej pamäti. Je kľúčom, ktorým odomkneme dvere do čitateľovej duše.

Ján Nagajda

Stretnutia (ne)členov literárneho klubu

B.L.K sa od nového roka začal pravidelne stretávať v študovni Okresnej knižnice, na prvom poschodí, a to každý prvý piatok v mesiaci o 16.00 hod. *Nakuknúť* do B.L.K môže každý z Vás, ale nezabudnite si priniesť pero, ev. tvorbu.

Ponorkou sme sa šťastne preplavili

V sobotu 24. januára 2009 to bolo iné. Ponorkou boli mnohí prekvapení. Ani sa nečudujem, kto by to čakal. Ale keď sme sa už rozhodli, tak nám nič iné neostávalo :). Nastupovať!

Okolo šiestej hodiny podvečer sa začali zbierať účinkujúci, ale aj diváci a kamaráti. Keď sa to začalo, bolo pol ôsmej večer. Medzi tým bol čas osobného voľna. Prvý som sa na reflektorom vysvietenu stoličku posadil ja aj s gitarou, nasledovalo krátke predstavenie účinkujúcich a pieseň. Moderátorka Andrea Šoltýsová sa chopila svojej šance hneď po mne, aby predstavila človeka menom Peter Stariček. Oproti vystúpeniam v minulosti, Peter obmenil obsah prednášaného. Básnik novej generácie, tak ako ho poznáme, poznal cestu po pamäti. Vzápätí ho nasledoval aj Peter "Kefo" Šrank. Veselé verše cez úsmevy, dve piesne do publika a zohriať pod lampu sa po ňom prišiel básnik, textár a vydavateľ Dalimír Stano. Meral dlhú cestu, aby aj on pridal na kôpku kúsok zo svojho umenia. Dalimír, ktorý nám stále prinesie veľa pekných kníh. Aby nám aj iné plavby ubiehalí plynule.

"Pali idééééš!!!", ako by ma pred ďalšou piesňou povzbudila známa moderátorka pani G. Našťastie je tu stále Andrea. Keďže Kefovi bolo málo, prišiel ešte raz, tento krát so zrnkami sprostosti a predstavil aj verše pre deti. Keď sa z publika začala vynárať postava a tieň sa prehnal po miestnosti, bolo jasné, že na pódium mieril veľikán Pavol Garan z Dobšinej. Potrebujem podvihnúť mikrofón. Hrubý hlas sa začal ozývať cez rady sediacich poslucháčov. Prsty delili verše zo zatvorenej knihy, biely klobúk... Publikum sa bavilo, opäť prišiel Kefo. Na palube bol ešte jeden človek, ktorý neprehovoril. Janko Račko. Predstavil klub, záujmy, svoju tvorbu, poďakoval celej posádke.

Na začiatku boli obavy, či ponorka s nami vydrží celú cestu až do cieľa. Zbytočné. Vystúpili sme na "pevnú" zem. Niekoľko ľudí sa stratilo v tatranských lesoch s rozprávkovými chalupami, maestro zavial dlhým plášťom, sadol do limuzíny a stratil sa v diaľke, biely klobúk... Ostatní mali pred sebou tiež dlhú cestu.

Pavol Bartoš

Budmerice. V dňoch 15.12. - 16.12.2008 sa konal *Literárny seminár* s víťazmi celoslovenských literárnych súťaží za rok 2007, na ktorom sa zúčastnili Peter Jaroš, Boris Brendza (Dotyky), Alexander Halvoník (LIC Bratislava) a Július Balco (NOC Bratislava), za Bardejov Peter Stariček a Ján Račko (B.L.K).

Bardejov. Dňa 9.1.2009 sa v Okresnej knižnici D. Gutgesela konalo stretnutie členov B.L.K, ktorého sa zúčastnil aj pozvaný hosť *PhDr. Peter Karpinský PhD.*, vedúci katedry Slovenského jazyka a literatúry Prešovskej Univerzity, ktorý sa aj medzi iným vyjadroval k tvorbe členov B.L.K.

Praha. Dňa 13.1.2009 sa konalo vyhodnotenie textárskej súťaže o najlepší text pre Katku Koščovú, do ktorej sa zapojila aj Katarína Maliková, ktorá sa umiestnila na druhom mieste. Text Silvie Kaščákovvej (1. miesto) Katka Koščová naspievala a bude vydaný na novom CD *Nebotrasenie*. Texty druhého a tretieho miesta budú uverejnené v knihe básní, ktorá bude súčasťou CD.

Kežmarok. Dňa 24.1.2009 sa konal *Literárny podvečer* v kežmarskom klube Ponorka, na ktorom sa pred kežmarským publikom predstavili Dalimír Stano (Košice), Pavol Garan (Dobšiná), Bardejovčania Peter Stariček, Ján Račko, Pavol Bartoš (Kežmarok), Peter Šrank (Žiar nad Hronom). Večer moderovala Andrea Šoltýsová (Bardejov).

Bardejov. Dňa 6.2.2009 sa v Okresnej knižnici D. Gutgesela konalo stretnutie členov B.L.K, ktorého sa zúčastnil aj bardejovský básnik *Ján Nagajda*, ktorý viedol rozbor a diskusiu k tvorbe mladých autorov. Tvorivú dielňu – Kreatívne písanie viedol Ján Račko.

Bardejov. Dňa 27.2.2009 sa v Art Café Gallery konalo hudobno – literárne pásmo *Umelecké slovo v umeleckej kaviarni*, na ktorom vystúpili začínajúci poeti Adam Mihalčin, Euboslav Adamučšin, Katarína Maliková, Lenka Lenartová, Marietta Mikulcová, ktorí prezentovali vlastnú tvorbu, ale aj tvorbu svojich obľúbených renomovaných spisovateľov, gitarista a spevák Ján Šoltés ml. s basovým doprovodom v podaní Mareka Bartoša a speváčka hviezdička Alenka Venglarová (Svidník), Eurostar 2008.

Bardejov. Dňa 6.3.2009 sa v Okresnej knižnici D. Gutgesela konalo stretnutie členov B.L.K, ktorého sa zúčastnili aj nové členky Mária Hnatková a Gabriela Dorková. Na tomto stretnutí sa členovia venovali tvorivej dielni – Haiku.

Košice. Dňa 13.3.2009 sa konalo *Autorské čítanie* v knižnici Jána Bocatia, ktorého sa zúčastnili mladí autori a pozvaný hosť Dalimír Stano (Košice), za B.L.K vystúpil Ján Račko.

Stará Ľubovňa. Dňa 14.3.2009 sa v obradnej sieni MsÚ v Starej Ľubovni konalo vyhodnotenie XVII. ročníka celoslovenskej literárnej súťaže s udelením ceny o. Vasiľa Kočembu, ktorého sa zúčastnili aj Lýdia Sobeková, ktorá získala cenu o. Vasiľa Kočembu a Ján Račko, ocenený čestným uznaním za poéziu.

Výber z poézie

Dva verše objatia

Som celkom maličká.
Zmesťím sa do vačku
mužných dlaní.
Nesilná, rozsvietim
leskom a očami plachých laní.

Iba ma v rukách stráž,
pred svetom tam vonku.
Zas sa kriví.

Bojím sa, že tam raz
bez masiek, budeme podozriví.

Katka Maliková

xxx

Neznámy let,
môj krok k prameňu života.
Láska bez krídel,
či krídla bez lásky?
Tichá pieseň odprevádza noc.

Lenka Lenartová

Aforizmy

- Viac hláv – menej rozumu!

- Z Bratislavy do Bardejova je oveľa
ďalej ako z Bardejova do Bratislavy.

- Kto nevie, čo so sebou, zvyčajne
vie, čo s ostatnými!

Ján Šoltés ml.

Urobím svetlo

Vložíím ťa do skúmavky
a roztočím glóbusom. S kahanom
v ruke sa prejdem
po ľade.

V(y)ťahnem všetok
čas. Až nastane prítmie,
ľahučkým krokom
do seba

vstúpim. Kúpim si
novú škatuľku zápaliiek.
Dotykom urobím svetlo
a pritúlím ťa.

Monika Krempaská



foto: Tristes

Nástenku pripravil Ján Nagajda

B.L.K v študovni Okresnej knižnice -literárna dielňa-

Druhá tvorivá literárna dielňa *Doplňovací text* pozostávala z pätnástich viet. Všetci účastníci dostali pätnásť viet, v ktorých bolo väčšinou jedno slovo (na začiatku, v strede alebo na konci vety) alebo žiadne. Text už tvoril každý sám ...

Nevinné priateľstvo

Mal som dobrú prácu, postavenie, plat. Aj priateľov bolo dosť, každý, kto chcel niečo vybaviť, bol zrazu priateľ. A k priateľom sa nepatri správav pohľadovo, najmä vtedy, keď v taške s logom hypermarketu vytuším niekoľkohviezdičkový koňak. Čo vytuším, on sa mi priam vyzývavo núka.

„Je osem večer, už som mal byť dávno doma“, vravím tomu, čo som sa sním trochu pozabudol. Vieš si predstaviť, čo to pre mňa znamená. Manželka asi podá žiadosť o rozvod, keď prídem takto pod parou. Z kaviarne nás pekne vypoklonkovali a pre istotu hneď zhasli.

„Vieš, že máš rodinu, že máš ženu a deti?“ To bol len začiatok manželkinho monológu, vedel som už naspamäť, čo bude nasledovať. Ako som ale mal vedieť, či tušíť, že sa dopustím niečoho veľkého? Predtým sa to nikdy nestalo. Postupne sa začalo vo mne niečo lámať, teraz si myslím, že to bol charakter. Z ničoho nič som jej jednu vrazil, a to až tak, že si pádom o roh skrine rozbila hlavu a musela na pohotovosť.

A začalo to len priateľským gestom, službičkou, tak ako vždy – celkom nevinne.

Adam Mihalčín

Voľný verš - Haiku

Marcová literárna dielňa sa niesla v podobe japonského literárneho útvaru s európskou podobou známou ako Haiku. Je to trojveršová báseň, kde v prvom verši je 5 slabík, v druhom 7 slabík a v treťom, kde je pointa, tiež 5 slabík. Blkáči si aj na tejto forme mohli precvičiť dodržiavanie pravidiel pri písaní, zručnosť, nápaditosť, ako aj postavenie pointy v Haiku.

Človek - strom

Nohy sú v zemi,
navzájom prepojené
s hlavou v oblakoch.

Človek – chodiace akvárium

Kožený obal.
Bunky sa v mori hrajú,
v tichom pohybe.

Eva Ferková

Tvorivá literárna dielňa

B.L.K v študovni Okresnej knižnice -literárna dielňa-

V minulom čísle Medúzy sme trošičku vysvetlili, čo je tvorivé písanie. V tomto čísle budeme pokračovať v ukážkach pri kreatívnej literárnej tvorbe, vopred pripravenej. Členovia B.L.K sa stretli v decembri v knižnici. Rozdali sa im pripravené doplnovacie texty a tabuľky. Pod rúškom ticha si každý popustil fantáziu a výsledok ich tvorenia je na svete. V prvej z nich sa rozdali tabuľky s 10 x 10 slovami a každý člen si mal možnosť vybrať buď stĺpec alebo riadok, čiže 10 slov, z ktorých následne tvoril mikropoviedku. A takto to potom vyzeralo ...

xxx

Mal som priateľa, ktorý chodil vonku v „pyžame“. Pleť mal posiatu vyrážkami. Neforemnú, šťúplu postavu a malú poruchu reči. Napriek tomu z neho vyžaroval zvláštny pôvab. Jeho priamosť a jedinečný pohľad na život ma neskutočne priťahovali.

Nechodil ani na pivo – nevedel by prestať. Tak sme spolu chodili na ryby. Tými bol posadnutý a rozumel im. Aj v tých najnepriaznivejších podmienkach niečo chytil. Tie malé púšťal na slobodu. Hovoril im pionieri. Nezabudol im pripomenúť, aby poslali niekoho zo starších príbuzných. Ja som nechytal, iba ho pozoroval a bral výslužku. Občas sme prehodili nejaké slovo, no nikdy sa ma na nič nevyptoval.

Raz pri náhodnom stretnutí v meste mi jeho syn oznámil, že zomrel. Nechápal som. Pošepky som si recitoval jeho najkrajšiu báseň „Pýtaš sa ma, ako sa mám? Ani nie lepšie, ani nie horšie. Keď sa mi zunuje písať verše, vyjdem na vršok a pasiem trávu....“

Luboslav Adamuščin

xxx

Keď vošiel do podkrovnej izby, naskytl sa mu neuveriteľný pohľad. Musel sa posadiť. S očami ako pribitými k posteli, hľadel pred seba. Z posteľe vytŕčali prsia nahej ženy. Tak 30. Prv, ako si uvedomil, že je to jeho bývalá, všimol si pôvab, s akým ležala rozvalená medzi perinami. Nevedel posúdiť, či je mŕtva alebo spí. Jeho bývalá. Až zvuk píšťalky z ulice ho prebral. Postavil sa a pomaly pristúpil k posteli. To, čo uvidel poniže nôh nahej ženy, ho prinútilo bez slova odísť.

Lýdia Sobeková

Pozn.: Podškrtnuté slová sú z pripravenej tabuľky.

Naša tvorba



Monika KREMPASKÁ

Pochádzam z východného Slovenska, čo sa možno odzrkadlilo i na mojej šialenej povahe. Písaniu ma nakopla moja prvá platonická láska, pozdravujem M.B. Avšak s väčšou vážnosťou a intenzitou píšem približne 3 roky.

Večne študujem, pracujem a stretávam múzy, ktoré si najprv (u)žijem, aby som mohla písať. Okrem už spomínaných múz sa venujem aj Twingam (mažoretková skupina), mám rada dobré jedlo, aj v tekutej forme, ľudí a cestovanie. Vzhľadom na moje, relatívne čerstvé objavenie, som stihla básne zverejniť zatiaľ len v Rovarte a Mlhe a boli recitované v Českom rozhlase v programe Zelené peří.

prenikaj

opäť si podo mňa sklzol
pevnosť ťa objíma
a v diali

hory revú

tak drž pevne za boky
a prenikaj
na konci svetla

mňa volá tvoj Boh

za tento svet

iba milujem lúčne kvety
čo ma hladia na prsiach
nočnú chôdzu po cintoríne

a keď máš chuť objat' ma
modlím sa za tento svet

je čas

v rukách máš moje dve ľavé nohy
a v tvári srieň
ako pýcha mora sa zakrádaš
do otvorov svetla

cez nechty počúvaš vlkov plakať
a zhrbený pod povrchom spievaš

spúšťaš sa dobrovoľne
po zadku
umelé zuby drkocú
a femme v nohavičkách

vyskakuje na stromy
s nádejou bozkáva každú tvoju
novú prítomnosť
zamknutý v skrini zaspávaš

vraviš
je čas

Naša tvorba



Luboslav ADAMUŠČIN

Narodil som sa v Bardejove. Som vyučený strojár. Vyskúšal som mnoho zamestnaní - doma aj v zahraničí. Ženatý, mám dve dcéry. S písaním som začal asi v 16-nástich. Píšem sporadicky. Poéziu. Niektoré moje básne boli publikované v mesačníku RAK 8/06 a 1/07.



Medúza

Zem spí

Zem spí
v odloženom pluhu
na povale.

Prebúdza sa zrnom.

Hrdzavý jazyk
si brúsi o kameň
a zavše jedným okom
pozrie hore.

V tom čiernom krajci chleba
posypanom lupienkami rúži,
možno pre nás hľadá
priaznivé znamenie.

Mihaľov

Nad majerom
zoraný kus poľa,
rodí kameň.

Staré i nové hrudy,
drobí v hrbol'atej dlaní .

/Zablatená cesta ./

Z obidvoch strán
po nej kráča pastierik.

Blednúcu lunu
nesie na ramenách.

Naša tvorba – moje začiatky



Mária MIKULCOVÁ

Narodila som sa 29. decembra 1991 v Bardejove. Študujem na osemročnom gymnáziu sv. Jána Bosca v Bardejove. S písaním som začala pred dvoma rokmi. Za moju tvorbu mám pár ocenení: z bardejovskej súťaže (To sladké slovo mama) – 1. miesto; v celoslovenskej súťaži (Kalokagatia) – 2. miesto; súťaž Andraččika – 3. miesto. Medzi moje záľuby patrí taktiež hra na klavír.



Medúza

Kto z koho

Kto z nás dvoch je porazený,
A kto je víťaz?
Kto smie klásť otázky,
A kto sa len pýtať?

Kto z nás dvoch je kráľom tejto
lásky,
A kto len otrokom?
Ty pýtaš sa, či táto láska
Nebola len veľkým omylom.

Kto z nás dvoch cíti lásku,
A kto len bôľ?
No ty už nie si taký,
Aký si predtým bol!

Kto z nás dvoch cíti teplo,
A kto cíti chlad?
Kto cíti vášeň,
A kto po vášni hlad?

Kto z nás dvoch smie odísť,
A kto len nemo ostáť stáť?
Kto sa smie dívať,
A kto len pozerat'?

Kto z nás dvoch smie vidieť
pravdu,
A kto len klam?
Kto komu povie odíd',
A kto komu ostaň stáť?

Kto sa na koho pozrie,
A kto od koho odvráti tvár?